12/08/2022

Pelerini pe urmele Sfântului Cuvios Paisie de la Neamţ

Anul mântuirii 2022 este închinat în Biserica Ortodoxă Română rugăciunii şi sfinţilor isihaşti Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama şi Paisie de la Neamţ. Aceşti mari părinţi ai Bisericii au fost trăitori şi teologhisitori ai rugăciunii. Pentru ei rugăciunea a fost respiraţia duhovnicească a existenţei lor şi modul tainic prin care au ajuns să trăiască bucuria apostolilor de pe Tabor când Domnul nostru Iisus Hristos S-a schimbat la faţă. Spre locurile unde a stăreţit Cuviosul Paisie am pornit şi noi în a treia zi din Postul Adormirii Maicii Domnului.

Plaiurile binecuvântate ale patriei noastre de trăitori ai isihiei s-au bucurat în veacul al 18-lea de prezenţa Sfântului Cuvios Paisie de la Neamţ. El a fost stareţ la vetrele moldave de spiritualitate românească de la Dragomirna, Secu şi Neamţ, ultima devenind sub păstorirea sa centrul isihast al Orto-doxiei universale.

Spre locurile unde a stăreţit Cuviosul Paisie am pornit şi noi miercuri, 3 august, pentru a descoperi vetrele de spiritualitate ortodoxă românească din nordul Moldovei. Un grup de 56 de pelerini de la Parohia „Sfântul Anton”- -Curtea Veche din Bucureşti, prin intermediul Agenției de pelerinaje BASILICA Travel a -Patriarhiei Române, a purces la această călătorie duhovnicească în cinstea Sfântului Cuvios Paisie de la Neamţ. Din grupul de pelerini au făcut parte şi trei dintre preoţii de la Biserica „Sfântul Anton”-Curtea Veche: părintele paroh Gheorghe Zaharia, părintele Ciprian Florin Apetrei şi părintele Iulian Florin Scuturoiu.

Pelerinajul nostru a durat trei zile (3-5 august) şi ne-a purtat din Ţara Românească în Moldova cu întoarcere prin estul Transilvaniei la Bucureşti. În aceste zile binecuvântate am fost pelerini (în ordinea traseului urmat) la mănăstirile: Cămârzani, Voroneţ, Humor, Dragomirna, Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, Sihăstria, Secu, Neamţ (cu Seminarul Teologic şi Schitul Vovidenia), Agapia, Bistriţa, Bisericani, Pângăraţi şi Izvorul Mureşului.

În prima zi de pelerinaj ne-am bucurat de ospitalitatea maicilor de la Mănăstirea Cămârzani şi de frumuseţea picturilor interioare şi exterioare în duh isihast de la Voroneţ şi Humor. Ţinta primei zile de pelerinaj a fost Mănăstirea Dragomirna, unde Cuviosul Paisie a fost stareţ între anii 1763 şi 1775 şi a format o obşte monahală de 350 de călugări. Se pare că sfântul nu a dorit să ajungem în această vatră de spiritualitate ortodoxă la ceas de Vecernie, ci a doua zi, la Sfânta Liturghie. Iniţial nu ne-am propus să participăm la Sfânta Liturghie, însă atmosfera creată de strana Mănăstirii Dragomirna ne-a determinat să rămânem la slujbă, chiar dacă timpul dedicat pelerinajului nostru aici era limitat. Am simţit lucrarea Cuviosului Paisie şi toţi pelerinii au fost impresionaţi de atmosfera isihastă izvorâtă din pacea şi bucu-ria duhovnicească aduse de modul în care monahiile acestei mănăstiri dădeau răspunsurile liturgice, dar şi de armonia dintre Altar şi strană.

După Dragomirna ne-am închinat la moaştele Sfântului Ioan cel Nou din Catedrala Arhi-episcopală din Suceava şi apoi am mers la Mănăstirea Sihăstria pentru a ne reculege la mormintele isihaştilor veacului 20, mai ales la cel al Părintelui Cleopa. După Sihăstria al doilea obiectiv al pelerinajului nostru în Ținutul Neamțului a fost Mănăstirea Secu, unde a fost stareţ Sfântul Paisie. Aici ne-am închinat la moaştele Sfântului Mitropolit Varlaam și am aflat date legate de istoria acestei mănăstiri. Cuviosul Paisie a venit la Secu în anul 1775 cu 200 de monahi de la Dragomirna, continuând vieţuirea duhovnicească în duh isihast. În anul 1779 se mută la Neamţ şi unifică conducerea acestei mănăstiri cu cea de la Secu.

Următorul obiectiv al pelerinajului a fost Mănăstirea Neamţ. Aici ne-am închinat în frumoasa biserică a Seminarului Teologic, aflată sub ocrotirea Sfântului Ioan Iacob, și la Schitul Vovidenia. Apoi, am ajuns la biserica ctitorită de Sfântul Voievod Ştefan cel Mare, din incinta Mănăstirii Neamţ, unde ne-am închinat la moaştele Sfântului Cuvios Paisie şi, desigur, la cea mai veche icoană a Maicii Domnului de la noi din ţară, „Îndrumătoarea”.

La Neamţ am aflat despre activitatea excepţională ca stareţ a Cuviosului Paisie şi că în vremea lui această mănăstire a devenit cea mai importantă obşte monahală din lumea orto-doxă, unde vieţuiau peste 1.200 de monahi de diferite neamuri. Aici sfântul a fost stareţ vreme de 15 ani până la trecerea sa la Domnul în ziua de 15 noiembrie a anului 1794. Această dată în tradiţia noastră ortodoxă este ziua lui de serbare.

La ceas de priveghere, am ajuns la Mănăstirea Agapia, unde am admirat frumoasa pictură a marelui nostru pictor Nicolae Grigorescu şi am văzut muzeul vivant de aici. În dimineaţa ultimei zile de pelerinaj, ne-am închinat în ctitoria ştefaniană „Sfântul Ioan Domnesc” din Piatra Neamţ şi am aflat amănunte din viaţa Sfântului Gheor-ghe Pelerinul.

Am continuat pelerinajul în cinstea Sfântului Cuvios Paisie de la Neamţ cu mănăstirile Bistriţa, Bisericani și Pângăraţi. Ultima mănăstire vizitată a fost Izvorul Mureşului din estul Transilvaniei.

Aceste trei zile de călătorie duhovnicească au fost un bun prilej pentru pelerinii

bucureşteni să descopere frumuseţea spiritualităţii ortodoxe româneşti şi mai ales profunzimea trăirii isihaste, al cărei exponent de frunte este Sfântul Cuvios Paisie de la Neamţ. Pentru ei a fost o bucurie sufletească să ajungă în aceste locuri binecuvântate unde s-au nevoit părinții isihaşti ai Ortodoxiei românești.

ziarullumina.ro